

بررسی مقایسه‌ای تأثیر پرسلن فلتسپاتیک و زیرکونیا بر میزان سایش دندان طبیعی

دکتر اسدالله احمدزاده^۱- دکتر علیرضا هاشمی‌آشتیانی^۱- دکتر سعید اپکچی^۲- دکتر مهدی پورمهدی^۳- دکتر عمار نشاطی^۴-

دکتر فرنوش گل‌محمدی^۵- دکتر نجمه موسوی^۶

۱- استادیار گروه آموزشی پروتزهای دندانی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران

۲- دستیار تخصصی گروه آموزشی پروتزهای دندانی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران

۳- استادیار گروه آموزشی اپیدمیولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه علوم پزشکی چمران اهواز، اهواز، ایران

۴- استادیار گروه آموزشی پروتزهای دندانی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی ارتش

۵- استادیار گروه آموزشی پروتزهای دندانی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران

چکیده

زمینه و هدف: یکی از معایب رستوریشن‌های سرامیکی سایش مینای دندان مقابل است. اخیراً استفاده از روکش‌های تمام زیرکونیا بدون استفاده از پرسلن‌های دندانی پیشنهاد شده است. هدف از این مطالعه مقایسه تأثیر پرسلن فلتسپاتیک و زیرکونیا بر میزان سایش دندان طبیعی می‌باشد.

روش بررسی: در این مطالعه آزمایشگاهی ۲۲ نمونه زیرکونیا آماده شدند، سپس سطح ۱۱ نمونه از آن پالیش و به عنوان نمونه‌های زیرکونیایی انتخاب گردید. جهت ساخت نمونه‌های پرسلنی، از ۱۱ نمونه زیرکونیایی دیگر جهت پرسلن‌گذاری استفاده شد. دندانهای طبیعی انسان نیز به تعداد کل نمونه‌ها (۲۲ عدد) تهیه شدند. پس از آن نمونه‌های دندانی توسط استریو میکروسکوپ در موقعیت ثابت عکس گرفته شد و فاصله نوک کاسپ‌ها تا محل مورد نظر اندازه‌گیری گردید. سپس ۱۱ دندان در مقابل نمونه‌های پرسلنی و ۱۱ نمونه دیگر در مقابل نمونه‌های زیرکونیایی در دستگاه شبیه ساز جویدن قرار گرفتند و تحت صد و بیست هزار سیکل‌های جوشی واقع شدند، در ادامه از نمونه‌های دندانی دوباره عکس گرفته شد، پس از آن اختلاف این دو مقدار، ثبت و بیشترین آن یادداشت گردید. در نهایت با استفاده از آزمون آماری Independent samples t test داده‌ها مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفتند.

یافته‌ها: میانگین و انحراف معیار میزان سایش در گروه زیرکونیا و پرسلن به ترتیب $153 \pm 95/61$ و $127 \pm 74/74$ بود که از نظر آماری تفاوت معنی‌داری داشتند. ($P=0.007$)

نتیجه‌گیری: در مطالعه حاضر حاضر میزان سایش مینای دندان طبیعی در مقابل زیرکونیا به طور معناداری کمتر از پرسلن فلتسپاتیک گزارش شد.

کلید واژه‌ها: سایش دندان طبیعی، پرسلن فلتسپاتیک، زیرکونیا

وصول مقاله: ۱۳۹۲/۸/۱۴ اصلاح نهایی: ۱۳۹۲/۱۱/۲۸ پذیرش مقاله: ۱۳۹۲/۱۲/۲۲

نویسنده مسئول: دکتر سعید اپکچی، گروه آموزشی پروتزهای دندانی دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران
e.mail:saeid_epakchi@yahoo.com

مقدمه

(۶-۷)، این مواد می‌توانند فشارهای فانکشنال و اکلوزالی را به خوبی تحمل کنند و به لحاظ ساختاری قابل اعتماد بوده، تطابق عالی و نتایج بالینی خوبی داشته‌اند. (۴-۸)، جدیدترین انواع زیرکونیا ساختار پلی مورفیک داشته و ثبات حرارتی و ابعادی نسبی دارند، از طریق افزایش حجم مانع گسترش ترکها می‌شوند. این تغییر به علت مکانیسم Transformation toughening که در طی تغییر مرحله تتراگونال به مونوکلینیک رخ می‌دهد، اتفاق می‌افتد. به همین علت زیرکونیا استحکام بالاتری نسبت به

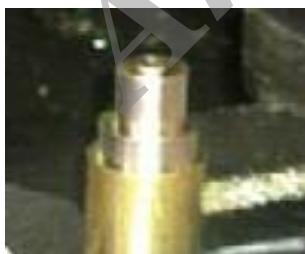
افزایش خواسته‌های بیماران در زمینه زیبایی سبب ترویج هر چه بیشتر رستوریشن‌های تمام سرامیک شده است. (۱)، شاید علت افزایش درخواست پروتزهای تمام سرامیک مربوط به سازگاری زیستی بالا و نتایج زیبایی عالی آن می‌باشد. (۵-۲)، به منظور بهبود شکنندگی و استحکام کششی پایینتر روکش‌های تمام سرامیک، سرامیک‌های دندانی تقویت شده توسعه یافت که در این موارد از اکسید آلومینیوم، لیتیوم دی سیلیکات و زیرکونیا به عنوان کریستال‌های تقویت‌کننده استفاده می‌شود.

رنگ‌آمیزی بودند. (۲۶)، Elmaria و همکاران با بررسی میزان سایش مینا در مقابل طلا و سه نوع پرسلن، نشان دادند که طلا All Ceram پالیش شده کمترین میزان سایش مینا را داشته در حالی که IPS Empress بیشترین سایش را داشته است و طلای ریختگی به طور معناداری سایش کمتر از IPS Empress گلیز شده داشت. (۳۰)

به طور کلی سایش دندان مقابل توسط موادسازنده رستوریشن‌ها موجب نگرانی بوده و در مورد اثر سایندگی زیرکونیا تحقیقهای بسیار کمی انجام شده است. همچنین با توجه به اینکه در این زمینه اختلاف نظر نیز وجود دارد، بررسی میزان سایش دندان طبیعی توسط زیرکونیا نیاز به تحقیق و مطالعات بیشتری دارد. هدف از این مطالعه مقایسه تأثیر پرسلن فلدوپاتیک و زیرکونیا بر میزان سایش دندان طبیعی می‌باشد.

روش بررسی

در این مطالعه آزمایشگاهی ۲۲ نمونه (بر اساس اطلاعات جمع‌آوری شده از مطالعات قبلی (۱و ۳۲-۳۱)، با سطح اطمینان ۹۵٪ و توان ۸۰٪ نیاز به ده نمونه در هر گروه می‌باشد که با در نظر گرفتن ۱۰٪ میزان ریزش به تعداد ۱۱ نمونه برای هر گروه و در مجموع ۲۲ نمونه) استوانه‌ای زیرکونیا Vita به ابعاد ۱۰×۱۰ میلی‌متر آماده شدند. جهت ساخت نمونه‌های زیرکونیا، ابتدا توسط دستگاه تراش (Computer Numerical Control) CNC از یک میله برنجی (Brass) به قطر ده میلی‌متر استوانه‌ای به قطر داخلی هفت میلی‌متر و قطر خارجی نه میلی‌متر و ارتفاع هفت میلی‌متر تراش داده شد (شکل ۱) و ابعاد خارجی با یک گیج (Dial Caliper, Renford) (Guage) اندازه‌گیری گردید.

شکل ۱: نمونه برنجی آماده شده

نمونه‌های تراش داده شده شبیه‌سازی از یک دندان می‌باشد (۱و ۱۴) که جهت اسکن به دستگاه Sironainlab MCXL CAD/CAM منتقل گردید. پس از اسکن تعداد ۲۲ عدد روکش از جنس زیرکونیای Vita تراشیده شد. سپس نمونه‌ها بعد از تراش

پرسلن‌های دندانی فلدوپاتیک دارد. (۱۲-۱۳)، زیرکونیای yttrium stabilized tetragonal zirconia polycrystal (TzP) به عنوان ماده‌ای کور برای جلوگیری از پریدگی سرامیک مطرح شده است. (۱۴-۱۵)، استحکام خمی زیرکونیا ۹۰۰-۱۲۰۰ مگاپاسکال و Fracture toughness آن ۹-۱۰ مگاپاسکال می‌باشد. (۱۶)، به علت خصوصیات مکانیکی بالای زیرکونیا از این ماده به عنوان فریمورک چند واحدی و تمام فک (Complete arch)، ابامنت‌های ایمپلنت و ساختار فوقانی ایمپلنت‌های پیچیده در پروتزهای ثابت و متحرک استفاده می‌شود. (۱۷-۱۸)، یکی از مشکلات شایع روکش‌هایی که ونیر پرسلن بر روی بدنه اعمال می‌شود، پریدگی پرسلن است. (۱۹-۲۲)، از معایب رستوریشن‌های سرامیکی سایش مینای دندان مقابل است. پرسلن‌های دندانی گلیز شده تقریباً چهل برابر بیش از طلا، مینای دندان مقابل را می‌سایند. (۲۳)، مطالعات نشان دادند که پرسلن پالیش شده کمتر از پرسلن گلیز نشده و اتوگلیز شده باعث ایجاد سایش می‌شود. (۲۴-۲۵)، مطالعات متعدد دیگر نشان داده‌اند که پرسلن پالیش شده بدون رنگ‌آمیزی اثر سایندگی کمتری نسبت به پرسلن اتو گلیز شده یا پالیش شده رنگ‌آمیزی شده دارد. (۲۶-۲۸)، اخیراً استفاده از روکش‌های تمام زیرکونیا بدون استفاده از پرسلن‌های دندانی روی آن در مقالات پیشنهاد شده است. (۱)، از مزایای استفاده از این گونه رستوریشن‌ها عدم شکستگی و پریدگی و افزایش استحکام پروتز می‌باشد. علاوه بر این در مواردی که فضای بین اکلوزالی کمی برای فراهم کردن ضخامت پرسلن وجود دارد، می‌توان از این نوع رستوریشن استفاده کرد. (۱)، Jung و همکاران توسط دستگاه Chewing simulator بر روی بیست نمونه در دو گروه و اعمال دویست و چهل سیکل جوشی روی آنها و اندازه‌گیری میزان سایش توسط همپوشانی اسکن دندانها قبل و بعد از سایش نشان داد که میزان سایش دندان مقابل توسط زیرکونیا به طور معناداری کمتر از پرسلن فلدوپاتیک بود. (۱)، همچنین Heintze و همکاران با بررسی میزان سایش سرامیک و عل مؤثر در آن پی برند که عوامل زیر در سایش پرسلن مؤثر می‌باشد: شکل نمونه‌ها، عملیات سطحی و ضخامت مینا. (۲۹)، Delong و همکاران در مطالعه‌ای به بررسی میزان سایش مینا در مقابل پنج گروه طلا، پرسلن سرامیک، دایکور، پرسلن سرامیک با رنگ‌آمیزی و دایکور همراه با رنگ‌آمیزی پرداخته و نشان دادند که میزان سایش مینا در مقابل پرسلن‌هایی که به صورت خارجی رنگ‌آمیزی شده‌اند ۵-۲ برابر بیشتر از گروههای بدون

کاسپ‌ها تا محل مورد نظر توسط نرم افزار Motic image plus 2.0 اندازه‌گیری گردید. در ادامه ۱۱ دندان در مقابل نمونه‌های پرسلنی و ۱۱ نمونه دیگر دندانی در مقابل نمونه‌های (Chewing simulator) زیرکوئنیایی در دستگاه شبیه‌ساز جویدن CS-4.2 S/N: A100220128SM01) قرار گرفتند. (شکل ۳)

شکل ۳: دستگاه شبیه‌ساز جویدن

دندانهای مانت شده به فک بالای دستگاه و نمونه‌های پرسلنی یا زیرکوئنیایی به فک پایین دستگاه متصل شدند. فک پایین دستگاه ثابت و فک بالا متحرک است. در طی حرکات جویدن فک بالای دستگاه با نیروی ۴۹ نیوتون معادل پنج کیلوگرم (۱) به سمت فک پایین حرکت می‌کرد و هنگام تماس دندان با پرسلن یا زیرکوئنیا فک بالا دو میلی‌متر به صورت افقی حرکت می‌کرد. در ادامه فک بالا به میزان سه میلی‌متر از نمونه پرسلن یا زیرکوئنیا جدا شده و مجدداً این سیکل جوشی صد و بیست هزار بار با سرعت سی سیکل در دقیقه تکرار شد. خاطر نشان می‌گردد دو عدد از نمونه‌ها در حین کار از دست رفتند. نمونه‌ها در تمام مدت سایش در آب مقطر غوطه‌ور بودند. سپس نمونه‌های دندانی دوباره توسط استریو میکروسکوپ در همان موقعیت قبلی عکس گرفته شدند و طبق روش ذکر شده اندازه‌گیری برای هر کاسپ انجام گردید. اختلاف این دو مقدار، ثبت شده و بیشترین آن بر حسب میکرومتر یادداشت شد.

با استفاده از نرم افزار SPSS و آزمون آماری Independent samples t test داده‌ها مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفتند.

یافته‌ها

همان‌طور که در جدول ۱ نشان داده شده است میانگین میزان سایش دندان در گروه پرسلن ۳۰۶/۳ و در گروه زیرکوئنیا ۱۵۲/۸ می‌باشد. ابتدا طبیعی بودن مشاهدات با آزمون Shapiro-Wilk test بررسی شد و مشخص گردید که توزیع مشاهدات از توزیع نرمال پیروی می‌کند. آزمون آزمون Independent samples t test نشان داد که اختلاف معنی‌داری میان دو گروه وجود دارد.

مطابق دستور کارخانه سازنده سیتتر شدند. پس از آن سطح ۱۱ تا از نمونه‌های زیرکوئنیا توسط کیت مخصوص پرداخت پرسلن (Drendel, Zweiling)، (که شامل سه دیسک می‌باشد) به ترتیب پالیش و به عنوان نمونه‌های زیرکوئنیایی انتخاب گردیدند.

جهت ساخت نمونه‌های پرسلنی، از ۱۱ نمونه زیرکوئنیایی دیگر استفاده شد و بدون هیچ گونه آماده‌سازی سطحی، نمونه‌ها توسط آب مقطر و دستگاه اولتراسونیک (Ultrasonic cleaner)

(Mini SonoCleau CA 1470, Kaigo Denki C, Ltd , Tokyo , Japan) به مدت ۱۵ دقیقه تمیز شدند. پس از آن نمونه‌ها طبق دستور کارخانه با پرسلن (Vita, Zehnfabrik, bad Sackingen, (vm9vita Germany) پرسلن‌گذاری و در کوره Vacumot 40T, Vita Zehnfabrik, Germany) در دمای نهایی هفتصد و پنجاه درجه پخته شدند. در مرحله بعد نمونه‌ها توسط کیت مخصوص پرداخت پرسلن (Drendel, Zweiling)، پالیش گردیدند. پس از آن نمونه‌ها با گیج اندازه‌گیری شدند تا پرسلن به ضخامت یک میلی‌متر برسد (شکل ۲)، دندانهای طبیعی سالم پره مولار فک

شکل ۲: کور زیرکوئنیایی و پرسلن

بالای انسان نیز به تعداد کل نمونه‌ها (۲۲ عدد) تهیه و تا زمان سایش در آب مقطر نگهداری شدند. مدت زمان نگهداری از یک هفته تا دو ماه بودند. این دندانها باید سالم و عاری از هرگونه پوسیدگی و پرکردنگی می‌بودند. تمام نمونه‌های دندانی که شامل پوسیدگی یا پرکردنگی بودند حذف شدند. خاطر نشان می‌گردد دندانهایی که دارای نوک کاسپ تیز بودند نیز از مطالعه خارج شدند. (که نحوه تشخیص آن به صورت چشمی بود)، قبل از کار تمامی نمونه‌ها توسط سورویور (Survivor) در یک مولد پلاستیکی به شکل نیمه استوانه در رزین خود سخت شونده مانت گردید، در ادامه از نمونه‌های دندانی توسط استریو میکروسکوپ (Stereomicroscope) (Motic digital microscope) در موقعیت ثابت عکس گرفته شد. (۳۳)، محل ثابتی (DM-143) برای هر نمونه مشخص گردید (به طوری که در طی سایش و فرآیند انجام کار دست نخورده باقی بماند) و فاصله نوک

تجیه کننده نتایج به دست آمده باشد Fracture toughness بالای زیرکونیا می‌باشد. (۹-۱۰ مگاپاسکال)، در پرسلن‌های فلدوپاتیک این میزان بسیار پایینتر است. (۷۳-۷۷ مگاپاسکال)، لذا حین عمل و وارد شدن نیروهای اکلوزالی سطح آنها دچار میکروفراکچر Crystalline inclusion می‌شود و منجر به برجستگیها و خشونتها می‌مانند. در نتیجه موجب تجمع فشار بسیار زیادی در مینای فرورفتگی (Gauging) علاوه بر آن خود ذرات کنده شده می‌توانند مانند یک می‌شود. Abrasive عمل کنند و سایش سه بُعدی ایجاد کنند.

بنابراین می‌توان انتظار داشت که در زیرکونیا به دلیل Fracture toughness بالای آن، این اتفاق رخ ندهد و سایش کمتری در آتناگونیست آن ایجاد گردد. (۴۰)

یک عامل دیگری که در خصوصیات سایشی زیرکونیا تأثیر دارد اندازه ذرات تشکیل دهنده زیرکونیا (Grain size) است. زیرکونیا به دلیل اندازه کوچکتر ذرات (Fine grain) سطح صافتر و یکنواخت‌تری ایجاد می‌کند، لذا سایش کمتری در سطح مقابل ایجاد می‌نماید. (۴۱)، در مطالعه‌ای که Jung و همکاران در سال ۲۰۱۰ در کشور کره انجام دادند نتیجه گرفتند که میزان سایندگی زیرکونیا به میزان غیر معناداری کمتر از پرسلن می‌باشد. (۱)، اختلاف این نتایج را در چند علت می‌توان جستجو کرد. در مطالعه حاضر سایش میان ماده رستوریتیو و مینای دندان در محیط آب مقطر صورت گرفت در صورتی که در مطالعه Jung و همکاران در محیط خشک انجام گردید که نزدیکی کمتری به محیط دهان دارد. از طرف دیگر نوع پرسلن و زیرکونیای استفاده شده در مطالعه Jung و مطالعه حاضر متفاوت بود. در مطالعه حاضر میزان حرکت طرفی (افقی) در دستگاه شبیه ساز جویدن، عدد دو میلی‌متر در نظر گرفته شد، که این میزان نسبت به مقدار ۰/۲ میلی‌متر که در مطالعه Jung در نظر گرفته شده بود، شباهت بیشتری به حرکات جویدن در محیط دهان دارد. نوع روش استفاده شده در این دو پژوهش شبیه بودند و نتایج کمی شبیه به هم در این دو مطالعه مؤید این مطلب می‌باشد. در مطالعه Jung از زیرکونیای پالیش شده و گلیز شده نیز استفاده شد. میزان سایندگی آن کمتر از پرسلن فلدوپاتیک و بیشتر از زیرکونیای پالیش شده گزارش گردید.

تعداد سیکل‌های به کار رفته شده در این مطالعه صد و بیست هزار بود که تقریباً برابر شش ماه سیکل جوشی نمی‌باشد. در بعضی از مطالعات از تعداد سیکل‌های بیشتری استفاده شده است. یکی از پدیدهای مرسوم در زیرکونیا Aging نمی‌باشد.

(P=۰/۰۰۷)، یکی از نمونه‌ها به عنوان گروه کنترل بدون سایش برای بار دوم نیز اندازه‌گیری شد و خطای ابزار برابر دو میکرون گزارش گردید.

به طور خلاصه میزان سایش مینای دندان در مقابل پرسلن پالیش شده به میزان معنی‌داری بیشتر از زیرکونیای پالیش شده می‌باشد.

جدول ۱: نتایج آنالیز آزمون t جهت مقایسه میزان سایش مینای دندان در مقابل پرسلن و زیرکونیا

گروه	تعداد	میانگین \pm انحراف معیار	سطح معنی‌داری
زیرکونیا	۱۰	$۱۵۳/۸ \pm ۹۵/۶۸$	P=۰/۰۰۷
پرسلن	۱۰	$۳۰۶/۲۲ \pm ۱۲۷/۷۴$	T=-۳/۰۲۱

بحث

سایش به عنوان صدمه به سطح دندان یا از دست رفتن حجمی از دندان توسط تماس مستقیم با دندان یا مواد دیگر شناخته می‌شود. سایش دندان یک پدیده فیزیولوژیک بوده و به طور طبیعی در طی زندگی رخ می‌دهد. این پدیده می‌تواند به صورت مکانیکی یا شیمیایی رخ دهد. (۳۴، ۱)

در صورتی که مواد مختلف دندانی خصوصیات سایشی متفاوتی نسبت به دندان طبیعی داشته باشند، می‌توانند میزان سایش دندان طبیعی مقابل را تغییر دهند. (۳۵)، سایش شدید دندانی می‌توانند باعث از دست رفتن تماسهای سنتریک، تغییر ارتفاع عمودی صورت، تغییر در مسیرهای فانکشنال در طی جویدن و یا خستگی عضلات جوشی شود. (۳۶-۳۷)، بنابراین سایش میان دندان و رستوریشن مقابل آن به عنوان عامل مهمی برای انتخاب نوع ماده رستوریتیو باید در نظر گرفته شود.

میزان سایش ماده مورد استفاده تا حد امکان باید شبیه مینای دندان طبیعی باشد. (۳۸)

در مطالعات متفاوتی از میزان سختی سطح ماده و ضربی اصطکاک (Friction coefficient) آن برای تخمین میزان سایش استفاده شده است. (۱)، در مطالعه حاضر میزان سایندگی زیرکونیا در مقابل مینای دندان طبیعی به طور معناداری کمتر از پرسلن گزارش شد، همچنین مطالعات قبلی نیز نتیجه گرفتند که میزان سختی (Hardness) سرامیک مرتبط با میزان سایندگی آن نمی‌باشد، بلکه میزان سایش هر ماده تحت تأثیر خصوصیات سطحی و همچنین میزان خشونت سطحی رستوریشن و دیگر عوامل محیطی می‌باشد. (۳۹)، یکی از عواملی که می‌تواند

در مطالعه Ghazal و همکاران که در سال ۲۰۰۸ انجام شد، اثر سایش زیرکونیای پالیش شده و سرامیک Steatite را روی کامپوزیت Nanofilled فلدبیاتیک را مورد بررسی قرار دادند. (۳۲)، در این مطالعه نیز از دستگاه شبیه ساز جویدن استفاده و تعداد شصت هزار سیکل اعمال شد. نتیجه این مطالعه اثر سایندگی کمتر زیرکونیای پالیش شده روی کامپوزیت و پرسلن فلدبیاتیک می‌باشد.

در پژوهش Ghazal و همکاران ماده آنتاگونیست، کامپوزیت و دندان مصنوعی سرامیکی فلدبیاتیک در نظر گرفته شده بود. مجموع نتیجه این مطالعه و پژوهش حاضر و مقالات قبلی نشان دهنده اثر سایندگی کمتر زیرکونیا روی ماده آنتاگونیست (دندان طبیعی یا کامپوزیت یا دندان سرامیکی فلدبیاتیک) می‌باشد. شباهت این نتایج مؤید عدم تأثیر نوع ماده آنتاگونیست روی اثر سایندگی زیرکونیای پالیش شده می‌باشد.

از آنچاکه در تمام این موارد میزان خشونت سطحی (Roughness) پرسلن فلدبیاتیک نسبت به زیرکونیا بیشتر بوده است، به طور کلی می‌توان نتایج مطالعات قبلی را این گونه تأیید کرد که هر چه خشونت سطحی مواد رستوریتیو بیشتر باشد، میزان سایندگی آنها در مقابل آنتاگونیست بیشتر است. با عنایت به اینکه غالباً مطالعات با در نظر گرفتن سایر جواب نظیر پرسلن گلیز شده و زیرکونیای گلیز شده، انجام شده است و مطالعه حاضر به دلیل محدودیتهایی قادر به این مواد نبوده است، پیشنهاد می‌شود که در مطالعات بعدی علاوه بر زیرکونیا و پرسلن فلدبیاتیک پالیش شده از انواع گلیز شده استفاده شود.

علاوه بر آن بر اثر سایندگی دندانهای تمام فلزی (به صورت Precious و Non precious)، مقایسه آن با زیرکونیا و پرسلن فلدبیاتیک پیشنهاد می‌شود.

نتیجه‌گیری

نتایج به دست آمده از مطالعه حاضر می‌توان این گونه نتیجه‌گیری کرد که زیرکونیا اثر سایندگی کمتری نسبت به پرسلن فلدبیاتیک در دندان طبیعی مقابل دارد.

یکی از علل اختلاف نتایج به دست آمده در این مطالعه می‌تواند مربوط به همین پدیده باشد. احتمالاً قرار گرفتن زیرکونیا تحت فشارهای دما و مخصوصاً در محیط مرطوب (یعنی با سیکل‌های جوشی بیشتر) باعث بیشتر شدن اثر سایندگی آن بر مینای دندان مقابل شده است. از مزایای این مطالعه نسبت به بعضی دیگر از مقالات انجام این تحقیق در محیط مرطوب بود.

در مطالعه‌ای که Janyavula و همکاران در سال ۲۰۱۳ انجام دادند، میزان سایش مینای دندان در مقابل زیرکونیای پالیش شده به میزان معناداری کمتر از پرسلن پالیش شده گزارش شد. (۱۴)، نتایج حاصل از مطالعه حاضر نتایج Janyavula را مورد تأیید قرار داد. در این مطالعه نیروی وارد هنگام سایش ده نیوتن بود در حالی که میزان نیروی وارد هنگام جویدن بین ۲۰-۲۰ نیوتن می‌باشد به طوری که در مطالعه حاضر ماده ۷۶٪ سایش در مطالعه Janyavula و همکاران ۳۳٪ گلیسیرین و آب قطره گردید. با وجود اختلاف در روش اجرای تحقیق و همچنین نوع مواد مورد استفاده، نتایج حاصل از مطالعه حاضر نتایج مطالعه Janyavula را مورد تأیید قرار می‌دهد. بنابراین شاید بتوان نتیجه نهایی را با اطمینان بیشتری پذیرفت، به این معنا که میزان سایندگی زیرکونیا چه در نیروهای سبک و چه در نیروهای بیشتر به میزان معناداری از پرسلن فلدبیاتیک کمتر می‌باشد.

همچنین در پژوهش Janyavula و همکاران از زیرکونیای پالیش شده و گلیز شده نیز استفاده گردید که میزان سایندگی آن بیشتر از زیرکونیای پالیش شده و کمتر از پرسلن فلدبیاتیک پالیش شده بود، که این نتیجه، یافته‌های حاصل از پژوهش Jung و همکاران را مورد تأیید قرار می‌دهد. چنین نتیجه‌ای در مطالعات متفاوت دیگر نیز تأیید شده است. علت اصلی این موضوع خشونت سطحی (Roughness) بیشتر سطح زیرکونیای گلیز شده می‌باشد. از طرفی در هنگام سایش لایه گلیز ایجاد شده از بین رفته و سرامیک زیرین آشکار می‌شود و تحت سایش با دندان قرار می‌گیرد، که یکی از عوامل احتمالی برای سایش بیشتر زیرکونیای گلیز شده می‌باشد.

REFERENCES

1. Jung YS, Lee JW, Choi YJ, Ahn JS, Shin SW, Huh JB. A study on the in-vitro wear of the natural tooth structure by opposing zirconia or dental porcelain. *J Adv Prosthodont.* 2010 Sept;2(3):111-5.
2. Paul SJ, Werder P. Clinical success of zirconium oxide posts with resin composite or glass-ceramic cores in endodontically treated teeth: A 4-year retrospective study. *Int J Prosthodont.* 2004 Sept-Oct;17(5):524-8.
3. Rosenstiel SF, Land MF, Fujimoto J. Contemporary fixed prosthodontics. USA: Mosby Incorporated; 2006, 774-795.
4. Schmitt J, Wichmann M, Karl M, Göllner M, Lohbauer U, Holst S. Surface characteristics of zirconia-based posterior restorations: Clinical and scanning electron microscopic analysis. *J Canadian Dent Ass.* 2011Mar;77:b31.
5. Scurria MS, Bader JD, Shugars DA. Meta-analysis of fixed partial denture survival: prostheses and abutments. *J Prosthet Dent.* 1998 Apr;79(4):459-64.
6. Barath VS, Faber FJ, Westland S, Niedermeier W. Spectrophotometric analysis of all-ceramic materials and their interaction with luting agents and different backgrounds. *Adv in Dent Res.* 2003Dec;17(1):55-60.
7. Komine F, Tomic M, Gerds T, Strub JR. Influence of different adhesive resin cements on the fracture strength of aluminum oxide ceramic posterior crowns. *J Prosthet Dent.* 2004 Oct;92(4):359-64.
8. Att W, Stamouli K, Gerds T, Rudolf Strub J. Fracture resistance of different zirconium dioxide three-unit all-ceramic fixed partial dentures. *Acta Odontol.* 2007 Feb; 65 (1):14-21.
9. Bindl A, Mormann WH. Fit of all-ceramic posterior fixed partial denture frameworks in vitro. *The Int J of Period & Rest Dent.* 2007Dec;27(6):567.
10. Pittayachawan P, McDonald A, Petrie A, Knowles JC. The biaxial flexural strength and fatigue property of Lava™ Y-TZP dental ceramic. *Dent Mat.* 2007Aug;23(8):1018-29.
11. Reich S, Wichmann M, Nkenke E, Proeschel P. Clinical fit of all ceramic three-unit fixed partial dentures, generated with three different CAD/CAM systems. *Europ J of Oral Sci.* 2005Apr;113(2):174-9.
12. Guazzato M, Albakry M, Ringer SP, Swain MV. Strength, fracture toughness and microstructure of a selection of all-ceramic materials. Part I. Pressable and alumina glass-infiltrated ceramics. *Dent Mat.* 2004Jun;20(5):441-8.
13. Piconi C, Maccauro G. Zirconia as a ceramic biomaterial. *Biomat.* 1999Jan;20(1):1-25.
14. Janyavula S, Lawson N, Cakir D, Beck P, Ramp LC, Burgess JO. The wear of polished and glazed zirconia against enamel. *The J of Prosthet Dent.* 2013 Jan;109(1):22-9.
15. Rekow E, Silva N, Coelho P, Zhang Y, Guess P, Thompson V. Performance of Dental Ceramics Challenges for Improvements. *J of Dent Res.* 2011Aug;90(8):937-52.
16. Christel P, Meunier A, Heller M, Torre J, Peille C. Mechanical properties and short term in vivo evaluation of yttrium oxide partially stabilized zirconia. *J of Biomed Mat Res.* 1989Jan;23(1):45-61.
17. Conrad HJ, Seong W-J, Pesun IJ. Current ceramic materials and systems with clinical recommendations: A systematic review. *J of Prosth Dent.* 2007Nov;98(5):389-404.
18. Larsson C. Vult von Steyern, P. & Nilner, K. A prospective study of implant-supported full-arch yttria-stabilized tetragonal zirconia polycrystal mandibular fixed dental prostheses: three-year results. *Inter J of Prosthod.* 2010Jul-Aug;23(4):364-9.
19. Raigrodski AJ, Chiche GJ, Potiket N, Hochstedler JL, Mohamed SE, Billiot S, et al. The efficacy of posterior three-unit zirconium-oxide-based ceramic fixed partial dental prostheses: A prospective clinical pilot study. *J Prosthet Dent.* 2006 Oct;96(4):237-44.
20. Sailer I, Feher A, Filser F, Gauckler LJ, Luthy H, Hammerle CH. Five-year clinical results of zirconia frameworks for posterior fixed partial dentures. *Int J Prosthod.* 2007 Jul-Aug;20(4):383-8.
21. Sailer I, Feher A, Filser F, Luthy H, Gauckler LJ, Scharer P, et al. Prospective clinical study of zirconia posterior fixed partial dentures: 3-year follow-up. *Quintessence Int.* 2006 Oct;37(9):685-93.
22. Von Steyern P, Carlson P, Nilner K. All ceramic fixed partial dentures designed according to the DC Zirkon® technique. A 2 year clinical study. *J of Oral Rehabil.* 2005Mar;32(3):180-7.
23. Shillingburg HT, Hobo S, Whitsett LD, Jacobi R, Brackett SE. Fundamentals of fixed prosthodontics. Quintessence; 1997.
24. Jacobi R, Shillingburg HT, Duncanson MG. A comparison of the abrasiveness of six ceramic surfaces and gold. *J of Prosthetic Dent.* 1991Sept;66(3):303-9.
25. Jagger D, Harrison A. An in vitro investigation into the wear effects of unglazed, glazed, and polished porcelain on human enamel. *J of Prosthet Dent.* 1994Sept;72(3):320-3.
26. Delong R, Pintado MR, Douglas WH. The wear of enamel opposing shaded ceramic restorative materials: An in vitro study. *J Prosthet Dent.* 1992 Jul;68(1):42-8.

27. Krejci I, Lutz F, Reimer M, Heinzmann J. Wear of ceramic inlays, their enamel antagonists, and luting cements. *J of Prosthet Dent.* 1993 Apr;69(4):425-30.
28. Palmer D, Barco M, Pelleu G, McKinney J. Wear of human enamel against a commercial castable ceramic restorative material. *J of Prosthet Dent.* 1991 Feb;65(2):192-5.
29. Heintze SD, Cavalleri A, Forjanic M, Zellweger G, Rousson V. Wear of ceramic and antagonist--a systematic evaluation of influencing factors in vitro. *Dent Mater.* 2008 Apr;24(4):433-49.
30. Elmaria A, Goldstein G, Vijayaraghavan T, Legeros RZ, Hittelman EL. An evaluation of wear when enamel is opposed by various ceramic materials and gold. *J of Prosthet Dent.* 2006 Nov;96(5):345-53.
31. Clelland NL, Agarwala V, Knobloch LA, Seghi RR. Wear of enamel opposing low-fusing and conventional ceramic restorative materials. *J Prosthod.* 2001 Mar; 10(1):8-15.
32. Ghazal M, Albasraireh ZS, Kern M. Wear resistance of nanofilled composite resin and feldspathic ceramic artificial teeth. *J Prosthet Dent.* 2008 Dec;100(6):441-8.
33. Hacker CH, Wagner WC, Razzoog ME. An in vitro investigation of the wear of enamel on porcelain and gold in saliva. *J Prosthet Dent.* 1996 Jan;75(1):14-7.
34. DeGee A, Pallav P, Davidson C. Effect of abrasion medium on wear of stress-bearing composites and amalgam in vitro. *J of Dent Res.* 1986 May;65(5):654-8.
35. Sulong M, Aziz RA. Wear of materials used in dentistry: a review of the literature. *J of Prosthet Dent.* 1990 Mar; 63 (3):342-9.
36. DeLong R, Sasik C, Pintado M, Douglas W. The wear of enamel when opposed by ceramic systems. *Dent Mater.* 1989 Jul;5(4):266-71.
37. Gallegos LI, Nicholls JI. In vitro two-body wear of three veneering resins. *J of Prosthet Dent.* 1988 Aug;60(2):172-8.
38. Seghi R, Rosenstiel S, Bauer P. Abrasion of human enamel by different dental ceramics in vitro. *J of Dent Res.* 1991 Jun;70(3):221-5.
39. Oh W-s, DeLong R, Anusavice KJ. Factors affecting enamel and ceramic wear: A literature review. *J of Prosthet Dent.* 2002 Apr;87(4):451-9.
40. Anusavice KJ. Phillips' science of dental materials: Saunders; Elsevier; 2003, 418-470.
41. Mitov G, Heintze SD, Walz S, Woll K, Muecklich F, Pospiech P. Wear behavior of dental Y-TZP ceramic against natural enamel after different finishing procedures. *Dent Mater.* 2012 Aug;28(8):909-18.